

Prima instanță: (Judecătoria Buiucani municipiul Chișinău) O. Cojocar
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Vascan, Vl. Clima, E. Fistican

Î N C H E I E R E

07 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vignan Igor,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Vignan Igor împotriva
Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen
rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017, prin care a fost respins
apelul declarat de către Vignan Igor și menținută hotărârea Judecătoria Buiucani
municipiul Chișinău din 04 februarie 2016,

c o n s t a t ă :

La 30 octombrie 2015 Vignan Igor a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva
Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen
rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Vignan Igor a menționat că la 23 ianuarie 2015 a depus la
Judecătoria Rîșcani municipiul Chișinău o plîngere în baza art. 313 Cod penal, prin care a
solicitat declararea ilegalității scrisorilor expediate de procuror la 12 decembrie 2014 și 06
ianuarie 2015.

La fel, a menționat că prin încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoria Rîșcani
municipiul Chișinău din 27 ianuarie 2015, plîngerea sa a fost declarată inadmisibilă.

La 12 februarie 2015 a contestat cu recurs încheierea Judecătorului de instrucție a
Judecătoria Rîșcani municipiul Chișinău din 27 ianuarie 2015.

Astfel, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2015, a fost
respins ca inadmisibil recursul declarat de Vignan Igor împotriva încheierii Judecătoria
Rîșcani municipiul Chișinău din 27 ianuarie 2015.

Consideră că plîngerea sa a fost examinată într-un termen excesiv de mare – 180 de zile, deoarece astfel de plîngeri urmau a fost examinate în termen de 10 zile, astfel fiindu-i cauzat prejudiciu moral.

Reclamantul Vignan Igor solicită constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a plîngerii sale și repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 04 februarie 2016, acțiunea înaintată de Vignan Igor a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că durata examinării plîngerii reclamantului a fost determinată nemijlocit de comportamentul său, iar în condițiile cînd miza sa era examinarea în termen rezonabil a plîngerii, acțiunile întreprinse denotă contrariul.

Astfel, prima instanță a concluzionat, că fiind invocată încălcarea termenului rezonabil de examinare a plîngerii în speță, culpa sau inactivitatea autorităților statale nu a fost dovedită, or durata examinării plîngerii se explică prin beneficierea de către reclamant a dreptului său procedural de a înainta propuneri de recuzare și în această situație nu se poate pretinde asupra duratei rezonabile de examinare.

Deci, prima instanță a conchis că durata examinării plîngerii lui Vignan Igor nu este imputabilă autorităților statului, înaintarea propunerilor de recuzare constituind acel mijloc procesual de care a beneficiat reclamantul și a generat stabilirea unui număr de ședințe de judecată pentru examinarea recursului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017, a fost respins apelul declarat de către Vignan Igor și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 04 februarie 2016.

La 26 septembrie 2017, Vignan Igor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Vignan Igor, în motivarea recursului a menționat că cauza a fost examinată în absența sa, nefiind înștiințat în mod legal despre data, ora și locul ședinței de judecată, astfel fiindu-i îngădit accesul liber la justiție.

De asemenea, a reiterat că hotărârile judecătorești contravin normelor de drept material, iar instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 05 iulie 2017, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 26 septembrie 2017, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu

cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Vignan Igor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Vignan Igor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari